

Jeugdtheater Het hoeft niet altijd een sterretje aan de hemel te zijn. Wie weet leven de doden wel gewoon voort in 'het land van gisteren'.

Dood aan Danny Ronaldo!

Doe de groeten aan de ganzen

Het Paleis & De Nwe Tijd

Tot 7/4 in Het Paleis (wachlijst). Volgend seizoen op tournee.

★★★★☆

Regisseur Freek Vielen heeft een voorkeur voor donker. Met *Niets* bracht hij al een knappe toneelversie voor tieners van Janne Tellers nihilistische, gewelddadige boek. Nu is er zijn tweede jeugdproductie, voor zesjarigen en ouder, over de dood.

Vielen zocht een fascinerende, niet te afschrikwekkende Magere Hein. Hij dacht: ik geef de rol van de dood aan Danny Ronaldo, die weet daar vast weg mee. Er is nu eenmaal geen betere droevige clown dan Ronaldo, die onlangs nog een Ultima won en die in de solo *Fidelis fortibus* meesterlijk rouwde en danste op de graven van zijn circusvoorzvaderen.

Ronaldo is de troef van deze voorstelling. Hij brengt onverwacht een bezoek aan het feest dat een broer (Tim David) en zijn zus (Margo Verhoeven) houden voor hun hond Bobby, die één jaar eerder vertrok naar 'het land van gisteren', waar de viervoeter vast nog voortleeft.

Vinden ze Ronaldo eerst maar een eng spook voor wie ze willen vluchten, dan laten de kinderen hem langzaam toe als compagnon in hun verwerkingsritueel. Ze blazen samen ballonnen en bakken zelfs een taart, al toont de Dood zich telkens van zijn meest stuntelige, klungelige kant.

Maar precies daarin wordt de essentie van de dood mooi gevat: hij heeft geen slechte bedoelingen, zijn timing zit nu eenmaal altijd fout. Ronaldo zet de Dood neer als een olifant in een porseleinkast, met 'Scuus!' als enige repliek op zijn onhandige acties.

Doe de groeten aan de ganzen begint heel dicht bij het publiek en met veel tekst, maar vouwt daarna open tot een mooie woordeleze tragikomedie vol visuele poëzie, clownerie en zelfs draai-deurslapstick.

Maar net als je denkt dat het te jolig wordt, draait Vielen de melancholimeter open. In de beste scène van het stuk stapelt Ronaldo de ene trompetdeun op de andere en werkt hij naar een noodlottige afloop toe.

Als kritische volwassene heb je misschien wat vragen bij het (schijnbaar) eenvoudige, ronde verhaal en het soms hoge poppenkastgehalte, maar je moet maar even kijken naar de fonkelende ogen van de kinderen en hun eerlijke, meelevende reacties en je weet: deze magische voorstelling en de metafoor over 'het land van gisteren' zullen ze nooit vergeten. En wie weet denken ze vanaf nu bij de dood aan Danny Ronaldo.

FILIP TIELENS

Danny Ronaldo is de troef van deze voorstelling. © Kurt Van der Elst